

for, at det er et Tilbagefribt. Vi have hidtil havt almindelig Valgret ikke alene til Folkethinget, men ogsaa til Landsthinget, og nu er det dog aabenbart, at der ved Lovforslaget gjøres en stor Indskrænkning med Hensyn til Valgene til Landsthinget, saa jeg kan ikke see Andet, end at det er et Tilbagefribt. Med Hensyn til Friheden troer jeg ogsaa, at Tiden vil vise os, at det vil blive et Tilbagefribt, og at mange Forslag, som vi hidtil kun med Vanskelighed have kunnet sætte igjennem i Landsthinget, vil det i Fremtiden blive endnu vanskeligere at sætte igjennem, og jeg anseer det for farligt, naar Folket engang har havt en Ret og Frihed, at man da vil tage samme fra det; jeg frygter for, at det ikke vil have gode Følger. — Der var dernæst et Par enkelte Ytringer af den ærede 7de Landsthingsmand for 6te Kreds (Bloug), som jeg vilde omtale. Han yttrede blandt Andet, at vi kunde have havt et bedre Forslag, som har ligget for, men at vi fra vor Side vare Skjld i, at dette Forslag ikke var blevet vedtaget. Det kan nu gjerne være, at han anseer det for et bedre Forslag; men jeg maa paa det Bestemteste modsigge, at det var et bedre Forslag, saa at, i Fald det Forslag, der nu ligger for, skal gaae igjennem, saa anseer jeg af to onde Ting dog det for bedre end det andet Forslag. Jeg skal blot nævne to Punkter, nemlig den almindelige Valgret og Klassevalg. Om disse to Hovedpunkter blev det udtalt, navnlig paa den grundlovgivende Rigsforsamling, og navnlig af de ærede Medlemmer, der havde Ordet ved anden Behandling, hvor uhenfigtsmæssigt og hvor uklogt det vilde være, dersom man indførte Klassevalg og ikke gik ind paa den almindelige Valgret. Nu ere de Herrer blevene af en anden Mening. Saafremt det var vigtigt, kan man jo heller ikke have Noget derimod, men den Fordeel, som der nu er, anseer jeg for ikke liden, den nemlig, at alle Landsthingsvælgerne samles under Eet og blive nødt til at tale sammen om Valgene. Jeg haaber dog, at Ordbets Magt engang vil komme til sin Ret, og at vi, haabe fra Høbstad og Land, haabe store og smaae Bønder og Embedsmænd, ville komme til den Erkjendelse, at vi, som have et fælles Fædre-

land, ogsaa have fælles Interesser, saa at, hvad der er til Gavn for den Ene, ogsaa er til Gavn for den Anden; thi det seer jo for Dieblisset næsten ud, som om det, der er til Gavn for den ene Part, skulde være til Udelæggelse for den anden Part. Det haaber jeg dog vil opklares, naar vi mødes Ansigt til Ansigt og kunne udtale os for hinanden; jeg haaber, at det vil føre til, at man engang kan komme til et nogenlunde godt Resultat, skjøndt Udsigterne, efter hvad der er foregaaet ved de sidste Valg, for Dieblisset kunne være simple nok. — Det blev udtalt af den samme ærede Landsthingsmand, at der ikke er blevet rokket et Haarsbreb ved den Rigshed for Loven, som Grundloven har indført. Det er mig rigtignok usofstaaeligt, hvorledes man kan sige det, at der ikke er rokket ved Rigsheden. Før var der den Rigshed, at Alle havde samme Ret til at vælge Valgmænd: men nu er det aabenbart, at man ved Landsthingsvalgene indskrænker Rigsheden, da man giver en vis Part ligefrem Ret til at stemme uden at være valgt, og derimod giver en anden Part ikkun Ret til at vælge Valgmænd. Nu har man vel haabet, at derved skulde der vindes endeel, og at der vilde blive bedre Valg for Fremtiden; men jeg vil dog give at betænke, om man troer, at, naar man tager endeel Folk og gjør dem til Vælgere uden Videre, uden at være valgte, blot fordi de ere i Besiddelse af en vis Eiendom og svare en vis Skat og tage dem Rub og Stub mellem hverandre, om man derved faaer bedre stiftede Folk til at vælge, end naar et heelt Forstanderskab og et heelt Sogns Beboere vælge. Mon dog saa ikke en paa denne Maade valgt Mand var bedre stiftet til Valgmænd, end naar man tager dem saa mange, som de ere, den Ene med den Anden? Det vil jo nemlig blive foruden de store Grundeiere endeel af de større Forpagtere og Tydstere, som vilde blive Valgmænd. Det blev yttret af den samme ærede Landsthingsmand, at det menige Folk trænger sandelig til Dem, og at De skulde løfte Almuen op til Dem. Det er meget vist; jeg mener ogsaa, at det menige Folk trænger til Dem, men jeg mener ogsaa, at De trænge til os, og jeg mener, at det er godt nok, at De kunne løfte os op til Dem, naar De kun ikke løfte os saa høit, at